

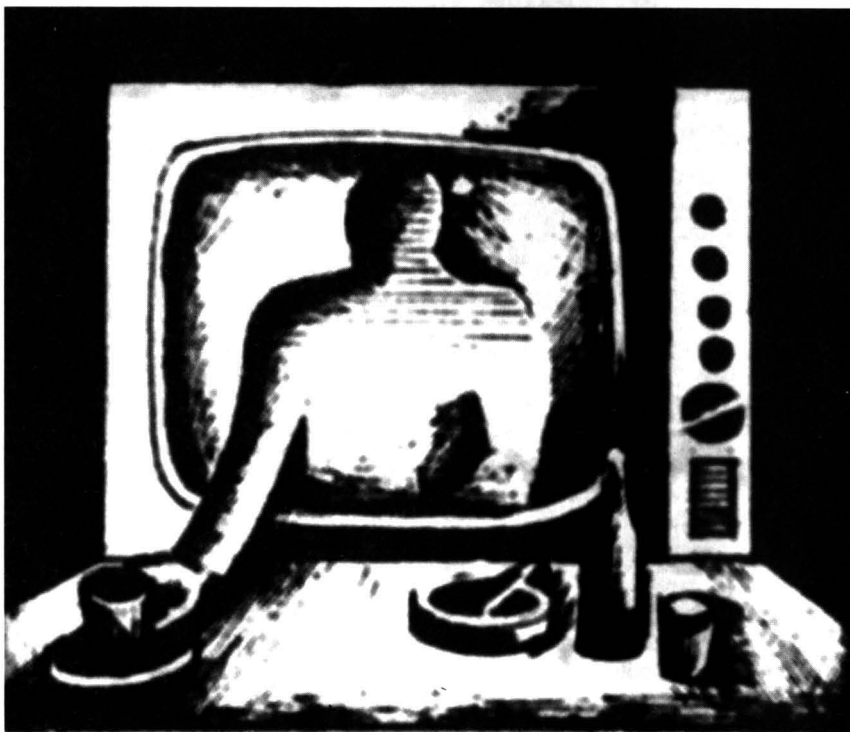
OPERA DE TREI PARALE à la roumaine

De ani de zile, Dinu Grigorescu lucrează trudnic pe tărâmul comediei, preluând „felii de viață“ fruste dintr-o realitate mustind de stereotipii.

Valsul lebedelor constituie un summum al locurilor comune și sloganurilor uzate, cu eroi-robot și conflicte „de senzație“, aglomerate până la saturație într-o intrigă aleatorie.

Societatea românească la răscrucea tranziției n-are cum să nu se recunoască în această oglindă hidoasă, care prea puțin îi distorsionează monstruoșitatea autentică. Hidra aceasta uzează de kitsch în mod firesc, pentru că îi este însuși bioxidul de carbon vital. Prolificul dramaturg nu a făcut un efort deosebit pentru a trece în revistă vicile de fond și formă ale românului, care vicii – de la Caragiale la Băieșu – au devenit „bunuri comune“ pentru oricine.

Mai dificil a fost, desigur, pentru Constantin Dicu – în ultima vreme acaparată de orizonturi eliadești – să găsească diapazonul potrivit pentru un spectacol în platou după acest scenariu dramatic de tip colaj. Intuiția l-a ajutat și, împreună cu echipa (imaginea: Cristian Nicolau; muzica: Vasile Mentzel), a ales o formulă adecvată. În maniera **Operei de trei parale**, pentru că fără un dram de detașare nu se suportă „mizarabilismul“ etic, iar fără o tușă expresionistă înglobatoare nu ar fi fost de conceput apartenența la „spectacol“. Trivialitatea cinică e inspirat contracarată de ironia „songurilor“, ce ar fi putut fi mai numeroase, pentru a antrena mai

intens figurația (studenți ai Academiei de arte „Luceafărul“), destul de pasivă în afara momentelor coregrafice.

Distribuția s-a făcut oarecum de la sine, pentru că unii actori au venit cu rolurile deja asimilate din creații pe aceeași temă și care îi recomandau ca atare. Dorel Vișan, de exemplu, este din nou „senatorul melcilor“; e drept, retrogradat primar al altor, dar identice moluște. La fel, Dorina Lazăr revine la matca rolurilor de matroană-consoartă-înșelată-dar-fidelă până la capăt. Mitică Popescu și Ion Haiduc, în tandemul Portofel și Limuzină, nu și ies din tipicul personajelor comice vehiculate cu obstinație de ambii în ultima vreme. Sub costumele individualizatoare ale profesorilor fără scrupule, Ștefan Sileanu și Sebastian Păpaiani, afaceristul și orbul, se află

instalați confortabil în roluri care le convin, nesolicitându-i în mod deosebit. Magda Catone, Daniela Nane, Carmen Stimeriu, Cesonia Postelnicu se străduiesc să existe prin... coafură, a **new look** conferind un coeficient de inedit partiturilor precare. Șerban Ionescu, pe post de polițist al timpurilor noi, îl readuce în contemporaneitate pe Pristanda. La unison cu lebedele împăiate, care evocă triste experiențe vieneze ce au devenit simbol al „imaginii“ terfelite a României, de strictă actualitate este și eroul/eroina, lui Alexandru Bindea, hermafroditul Vanessa.

Se împlinește astfel un tablou guignolesc desprins dintr-un etern bâlci intratabil al „cerșetorilor“.

TELETEATRU

IRINA COROIU